

روضه خوانی امام زمان (عج) در مصیبت حضرت سیدالشهدا (ع)

پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به سبب زخمها و جراحتهای ناتوان نمودند، و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آنکه هیچ یابوری برایت نماند، تا آنکه تو را از اسبت سرنگون نمودند، پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، درحالی که اسبها تو را با سُمهای خویش کوبیدند، و سرکشان با شمشیرهای تیزشان برفرازت شدند.

&#171#; السلام علی الشیب الخضیب»

روضه خوانی امام زمان (عج) در مصیبت حضرت سیدالشهدا (ع)

پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به سبب زخمها و جراحتهای ناتوان نمودند، و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آنکه هیچ یابوری برایت نماند، تا آنکه تو را از اسبت سرنگون نمودند، پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، درحالی که اسبها تو را با سُمهای خویش کوبیدند، و سرکشان با شمشیرهای تیزشان برفرازت شدند.

به گزارش خبرنگار باشگاه خبری فارس &#171#;توانا»، زیارت &#171#; ناحیه مقدسه» سوگنامه تأثرانگیز و مرثیه سوزناک امام مهدی علیه السلام برای امام حسین علیه السلام در روز عاشورا است که عاشقان و شیفتگان اهل بیت علیهم السلام در روز عاشورا و غیر عاشورا آن را زمزمه می کنند.

امام زمان علیه السلام، زائر و مرثیه سرا و وارث حسین بن علی علیه السلام است؛ کسی که زمان در تحت اختیار او و تمام صحنه ها و لحظه ها هر روز در مقابل نگاه او است. با نگاهی نافذ جای جای دشت بلا و لحظه به لحظه حماسه عاشورا و سختی و تلخی واقعه عاشورا را مشاهده و سوز عطش و سوزش سیلی و تازیانه را بر پیکر عاشورائیان لمس می کنند.

زیارت شونده نیز کسی است که نامش رباینده دلها و صحن و سرایش آتش افروز جانها و حرمش، آرامگاه قلبها و تماشاگاه رازهاست.

هیچ زیارتی همانند این زیارت، عمق فاجعه کربلا را بیان نکرده است. در حقیقت این زیارت آموزه هایی از عشق، معرفت، عرفان، سوز، حماسه و توسل است. در عین حال که مرثیه است، مسؤولیت آفرین و حرکت ساز نیز هست و بر سفیران هدایت عاشورایی شایسته و بایسته است که با عنایت بیشتری به این زیارت توجه کنند و جایگاه والای این زیارت را در مجالس حسینی متذکر شوند.

زیارت ناحیه مقدسه، زیارت مستندی است که از طریق یکی از نایبان خاص امام زمان علیه السلام به دست برخی از اساتید شیخ مفید و سپس به شیخ مفید و سید مرتضی و ابن مشهدی رسیده است. &#171#; زیارت ناحیه» دارای سندهای مختلف و معتبر بوده و در کتابهای این سه بزرگوار ثبت و ضبط شده است.

متأخرین از سید بن طاووس تا زمان حال نیز آن را نقل و صریحاً تأیید کرده اند. ضمن آنکه مضامین این زیارت همسو با روایات و سایر زیارتها است و عبارات گویا و معانی عمیق و دقیقش، شاهد صدقی است که این زیارت از ناحیه معصوم صادر شده است. ابن مشهدی در کتاب &#171#;المزار الکبیر» این زیارت را نقل کرده و در مقدمه کتابش نیز فرموده است &#171#; فقط احادیث مستند و صحیح را در این کتاب می آورم».

حضرت ولی عصر (عج) این زیارت را با سلام بر انبیا و اولیای الهی آغاز کرده اند و سپس با سلام به روح زیارت، حضرت حسین بن علی (ع) با ذکر نام و فضایل و عملکرد ایشان و گاهی بر اعضا و جوارح حضرت بیان شده است.

&#171#; السلام علی الشیب الخضیب»؛ &#171#; سلام بر محاسن بر خون خضاب شده»؛

&#171#; السلام علی الخدالترب»؛ &#171#; سلام بر گونه خاک آلود»؛

&#171#; السلام علی الثغر المقروع بالقضیب»؛ &#171#; سلام بر لبی که با نی زده شد»؛

&#171#; السلام علی الرأس المرفوع»؛ &#171#; سلام بر سری که بالای نیزه شد»؛

&#171#; السلام علی الاجساد العاریة فی الفلوات»؛ &#171#; سلام بر اجسادی که برهنه در بیابان رها شد»؛

&#171#; السلام علی ابن خاتم الانبیاء»؛ &#171#; سلام بر فرزند خاتم پیامبران»؛

&#171#; السلام علی من بکته ملائکة السماء»؛ &#171#; سلام بر کسی که ملائکه آسمان بر او گریه کردند»؛

&#171#; السلام علی من اطاع الله فی سره و علانیته»؛ &#171#; سلام بر کسی که در آشکار و نهان اطاعت خدا کرد»؛

&#171#; السلام علی من جعل الله الشفاء فی تربته»؛ &#171#; سلام بر آقایی که خداوند شفا را در تربت او قرار داده است»؛

&#171#; السلام علی من الاجابة تحت قبته»؛ &#171#; سلام بر بزرگواری که دعا زیر گنبد او اجابت می شود»؛

&#171#; السلام علی من الائمة من ذریته»؛ &#171#; سلام بر کسی که امامان از فرزندان او هستند».

در ادامه این دعا حضرت ولی عصر (ع) با یاد کردن از یاوران و اصحاب عاشورایی امام حسین (ع)، بر سیدالشهدا (ع) و یاران وفادارش دورد و سلام می‌فرستد و آنها را می‌ستایند. امام زمان (ع) بر صحابه پاکباز و سربازان مخلص، سلام‌هایی دارند که مانند سلام بر مولایشان است تا زائران بیاموزند برای یآوری ولی زمان چگونه باید بود.

&#171#؛ السلام علی النفوس المصطلمات»؛ &#171#؛ سلام بر بدن‌های به زنجیر کشیده و اسیر شده»؛
&#171#؛ السلام علی الارواح المختلسات»؛ &#171#؛ سلام بر روح‌های به پنهانی برده شده»؛
&#171#؛ السلام علی الاجساد العاریات»؛ &#171#؛ سلام بر پیکرهای عریان»؛
&#171#؛ السلام علی الجسوم الشاحبات»؛ &#171#؛ سلام بر جسم‌های نحیف و رنگ باخته»؛
&#171#؛ السلام علی الابدان السلیبیه»؛ &#171#؛ سلام بر بدن‌های مسلوب و عریان»؛
&#171#؛ السلام علی المجدین فی الفلوات»؛ &#171#؛ سلام بر جنگاوران بیابان»؛
&#171#؛ السلام علی النازحین عن الاوطان»؛ &#171#؛ سلام بر دور افتادگان از وطن خویش».

زیارت ناحیه مقدسه با وصف صفات حضرت اباعبدالله (ع) ادامه می‌یابد و مولایمان مهدی در فرازهایی عرفانی از نزدیکی و پیوند قلبی خویش به جدش حسین (ع)، می‌گوید:
&#171#؛ ولئن اخرتني الدهور و عاقني عن نصرک المقذور لآتدبک صباحاً و مساءً و لأبکین لک [علیک] بدل الدموع دماً»؛ &#171#؛ اگر روزگار مرا به تأخیر انداخت و مقدرات از یاری و نصرت تو در روز عاشورا باز داشت، هر آینه من صبح و شام بر تو ندبه می‌کنم و به جای قطرات اشک بر تو خون می‌گیرم».

سپس در فرازهایی به ویژگی‌های اجتماعی قیام حسینی اشاره می‌کند تا آنجا که به وصف واقعه عاشورا می‌پردازد؛ در این فراز از زیارت ناحیه مقدسه است که گویی حضرت حجت در غم مصیبت عظیم عاشورا بر جد خویش می‌گرید و این بخش نقطه اوج این مرثیه جانسوز است و هر انسانی که توصیف این صحنه‌ها را می‌شنود، آبشار اشک و طوفان غم و اندوه، امان او را می‌برد. روضه مولایمان مهدی از این فراز آغاز می‌شود:

*با پند و اندرز فراوان حجت را بر آنها تمام کردی

&#171#؛ و بر تو لازم گشت، با بدکاران رویاروی و جهاد کنی؛ بنابراین در میان فرزندان و خانواده‌ات، و پیروان و دوستانت روانه شدی، و حقّ و برهان را آشکار نمودی، و با حکمت و پند و اندرز نیکو (مردم را) به سوی خدا فراخواندی، و به برپا داری حدود الهی و طاعت معبود امر نمودی و از پلیدی‌ها و سرکشی نهی فرمودی، ولی آنها به ستم و دشمنی رویاروی تو قرار گرفتند، پس تو نیز با آنان به جهاد برخاستی پس از آنکه (حق را) به آنان گوشزد نمودی آنها را به عذاب الهی تهدید نمودی، و حجت را بر آنها مؤکد فرمودی

ولی عهد و پیمان و بیعت تو را شکستند، و با تو ستیز آغازیدند، پس تو به جهت زد و خورد و پیکار استوار شدی و لشکریان فاجر را خورد و آسیا نمودی و درگرد و غبار نبرد فرو رفتی، و چنان با ذوالفقار جنگیدی که گویا علی مرتضی هستی،

*حرمتت را نگاه نداشتند و از هیچ گناهی در حق تو دریغ نکردند

پس چون تو را با قلبی مطمئن، بدون ترس و هراس یافتند، شرور مکر و حيله‌شان بر تو برافراشتند و از در نیرنگ و فساد با تو قتال نمودند، و آن ملعون لشکریانش را فرمان داد، تا تو را از آب و استفاده آن منع نمودند، و با تو قتال نمودند، و به جنگ و مبارزه با تو شتافتند، و تیرها و خدنگ‌ها به سوی تو پرتاب نمودند، و برای استیصال و ناچار نمودن تو دست دراز کردند، و حرمتی برای تو مراعات نکردند، و از هیچ گناهی در مورد تو خودداری ننمودند، چه در کشتن آنها دوستانت را، و چه در غارت اثاثیه خیمه‌هایت،

*با بدن مجروح بر زمین افتادی در حالی که اسب‌ها با سم‌های خود تو را کوبیدند

تو در گرد و غبارهای جنگ پیش تاختی، و آزار و اذیت‌های فراوانی تحمل نمودی، آنچنانکه فرشتگان آسمان‌ها از صبر و شکیبائی تو به شگفت آمدند، پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به سبب زخم‌ها و جراحات‌ها ناتوان نمودند، و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آنکه هیچ یآوری برایت نماند، ولی تو حسابگر (عمل خویش برای خدا) و صبور بودی، از زنان و فرزندان دفاع و حمایت می‌نمودی، تا آنکه تو را از اسب سواری‌ات سرنگون نمودند، پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، در حالی که اسب‌ها تو را با سم‌های خویش کوبیدند، و سرکشان با شمشیرهای تیزشان بفرزات شدند،

پیشانی تو به عرق مرگ مرطوب شد، و دستان چپ و راستت به باز و بسته شدن در حرکت بود، پس گوشه نظری به جانب خيام و

حَرَمَتِ گرداندی، در حالی که از زنان و فرزندان (روگردانده) به خویش مشغول بودی؛ اسب سواریات با حال نفرت شتافت، شیهه‌کشان و گریان، به جانب خیمه‌ها رو نمود، پس چون بانوان حَرَمِ اسب تیز پای تو را خوار و زبون بدیدند، و زین تو را بر او واژگونه یافتند، از پس پرده‌های خیمه خارج شدند، در حالی که گیسوان برگونه‌ها پراکنده نمودند، بر صورت‌ها می‌زدند و نقاب از چهره‌ها افکنده بودند و به صدای بلند شیون می‌زدند و از اوج عزت به حسیض ذلت درافتاده بودند، و به سوی قتلگاه تو می‌شتافتند،

*شمر ملعون با شمشیر آخته سر از بدنت جدا کرد در حالی که خانواده‌ات شیون می‌کردند

در همان حال شمر ملعون بر سینه مبارکت نشسته، و شمشیر خویش را بر گلویت سیراب می‌نمود، با دستی محاسن شریفیت را در مُشت می‌فشرد، (و با دست دیگر) با تیغ آخته‌اش سر از بدنت جدا می‌کرد، تمام اعضا و حواسّت از حرکت ایستاد، نفس‌های مبارکت در سینه پنهان شد، و سر مقدّست بر نیزه بالا رفت، اهل و عیالت چون بردگان به اسیری رفتند، و در غل و زنجیر آهنین برفراز جهاز شتران دربند شدند،

*باگشتن تو اسلام را گشتند

گرمای نیمروز چهره‌هاشان می‌سوزاند، در صحراها و بیابان‌ها کشیده می‌شدند، دستانشان به گردن‌ها زنجیر شده، در میان بازارها گردانده می‌شدند، ای وای بر این سرکشان گناهکار! چه اینکه، و نماز و روزه را بدون یاور رها نمودند، و سُنّت‌ها و احکام (دین) را از بین برده شکستند، و پایه‌های ایمان را منهدم نمودند، و آیات قرآن را تحریف کرده، در جنایت و عداوت پیش تاختند،

براستی رسول خدا &#171؛ که درود خدا بر او و آل او باد» (با شهادت تو) تنها ماند! و کتاب خداوند عَزَّوَجَلَّ متروک شد، و آنگاه که تو مقهور و مغلوب گشتی، حقّ و حقیقت مورد خیانت واقع شد، و به فقدان تو تکبیر خدا و کلمه توحید، حرام و حلال دین، و تنزیل و تأویل قرآن جملگی از بین رفت، و پس از تو تغییر و تبدیل، کفر و إلحاد و بی‌سرپرستی دین، هوبوهوس‌ها و گمراهی‌ها، فتنه‌ها و باطل‌ها جملگی ظاهر شد،

*مادرت زهراء از اندوه مصیبت تو دردناک شد

پس پیک مرگ نزد قبر جدّت رسول خدا &#171؛ که رحمت بی‌پایان خداوندی بر او و آل او باد» ایستاد، و با اشک ریزان خبر مرگ تو را به وی داد، و اینگونه گفت که: ای رسول خدا! دخترزاده جوانمردت شهید شد، خاندان و حریمت مباح شد، پس از تو فرزندان به اسیری رفتند، و وقایع ناگواری به عترت و خانواده‌ات وارد شد، پس رسول خدا مضطرب و پریشان شد، و قلب هراسناکش بگریست، و فرشتگان و انبیاء او را تسلیت و تعزیت گفتند، و مادرت زهراء (از اندوه مصیبت تو) دردناک شد، و دسته‌های ملانکه مقرّبین در آمد و شد بودند، پدرت امیرمؤمنان را تعزیت می‌گفتند، مجالس ماتم و سوگواری برای تو در اعلالیّین برپا شد،

و حورالعین به جهت تو به سر و صورت زدند، (در عزای تو) آسمان و ساکنانش، بهشت‌ها و نگهبانانش، کوه‌ها و کوهپایه‌ها، دریاها و ماهیان، شهر مکه و پایه‌هایش، فردوس‌ها و جوانانش، خانه کعبه و مقام ابراهیم، و مشعرالحرام، و حلّ و حَرَمِ جملگی گریستند،

بار خدا! به حُرمت این مکان رفیع، بر محمّد و آل او رحمت فرست، و مرا در زمره آنان محشور فرما، و به شفاعت و وساطت آنها مرا داخل بهشت گردان، بار خدا! من به تو توسّل می‌جویم ای سریعترین حسابگران، و ای بخشنده‌ترین کریمان، و ای فرمانروای حاکمان، به (حقّ) محمّد آخرین پیامبران، و فرستاده تو بسوی تمام جهان‌ها، و به (حقّ) برادرش و پسرعمویش آن بلند پیشانی میان پُر، آن دانشمند عالی مرتبه، یعنی علیّ فرمانروای مؤمنان، و به (حقّ) فاطمه سرور بانوان جهانیان، و به (حقّ) حسن مجتبی که پاک و مبرّأ و پناهگاه متّقین است، و به (حقّ) اَبی عبدالله الحسین گرامی‌ترین شهداء، و به (حقّ) فرزندان مقتولش، و خانواده مظلومش، و به (حقّ) علی بن الحسین زیور عابدان، و به محمّد بن علی قبله توبه کنندگان، و جعفر بن محمّد راستگوترین صادقان، و موسی بن جعفر آشکار کننده دلائل و براهین، و علی بن موسی یاور دین، و محمّد بن علی اَسوه و الگوی هدایت شوندگان، و علی بن محمّد زاهدترین پارسایان، و حسن بن علی وارث جانشینان، و حُجّت خدا بر تمام آفریدگان، اینکه درود فرستی بر محمّد و آل او، آن راستگویان نیکوکار، همان آل طه و یس و اینکه مرا در قیامت از کسانی قرار دهی که ایمن و با آرامش خاطر و رستگار و مسرور و بشارت یافته‌اند،

بار خدا! (نام) مرا در زمره مسلمین نگاشته، و مرا به صالحین ملحق فرما، و نام مرا بر زبان امت‌های آتیه نیکو قرار ده، و مرا بر علیه ظالمین یاری ده، و از مکر حسودان حفظ فرما، و (نیز) حيله حيله گران را از من برگردان، و دست ستمکاران را از من (دور) نگهدار، و بین من و آن سروران با میمنت در اعلالیّین جمع بفرما، همراه با کسانی که بر آنها انعام فرمودی یعنی پیامبران، و راستگویان در عمل و گفتار و شهداء و نیکویان، به رحمت ای مهربانترین مهربانان، بارخدا! تو را سوگند می‌دهم به حقّ پیامبر معصومت، و به حقّ حکم حتمی و قطعی‌ات، و به حقّ نهی پنهانی‌ات، و به حقّ این آرامگاهی که (مردم از هر طرف به جهت زیارت) بر

او گرد می‌آیند، و این امام معصوم مقتول مظلوم در جانب آن تکیه زده، اینکه غم و غصه‌ها را از من برطرف فرمائی.

ویژه‌نامه محرم در خبرگزاری فارس